

делокруг послова које врши, одговарајућа средства за његово извршење, нормативну самосталност и сопствену локалну организацију (самоорганизовање) као и посебну правну заштиту коју ужива, укључујући и ону од стране Уставног суда Републике Србије.

б) Надлежност општине као јединице локалне самоуправе

Своју самосталност и самоуправност општина у Србији најпре изражава преко своје надлежности или делокруга послова које врши и који обухвата како изворне послове (послове самоуправног делокруга), тако и поверене послове које држава, односно Република, повери општини на вршење. Постојање једних и других послова тражи њихово разграничење, што је у случају наше општине учињено методом енумерације, а то значи да су Уставом и Законом о локалној самоуправи прецизно и таксативно набројани сви послови који спадају у самостални делокруг локалне самоуправе. Тако наша општина има и врши пре свега нормативну функцију и преко својих органа доноси статут и друге акте као што су: програм развоја, урбанистички план, буџет и завршни рачун. Општина даље уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности, градског грађевинског земљишта и пословног простора, стара се о изградњи, одржавању и коришћењу локалних путева, заштити животне средине, оснива установе и организације у области културе, примарне здравствене заштите, физичке културе, дечије и социјалне заштите и туризма, јавног обавештавања, занатства и угоститељства, организује заштиту од елементарних и других већих непогода и пожара, користи средства у државној својини и стара се о њиховом очувању и увећању и врши друге послове наведене у Уставу и Закону о локалној самоуправи. Поред ових послова које општина врши самостално, постоје и они други, државни или поверени послови које Република (и територијална аутономија) из оквира својих права и дужности преноси и поверава општини (као и средства за њихово вршење). То су, рецимо, извршавање закона, других прописа и општих аката Републике или вршење послова инспекцијског надзора у одређеним областима и то се врши у интересу ефикаснијег и рационалнијег остваривања права грађана и задовољавања њихових потреба и интереса. За разлику од изворних послова који су таксативно наведени у закону, ови поверени нису, већ их општина врши само уколико за то постоји посебно законско овлашћење, односно уколико су јој ти послови изричито поверени законом. Ово овлашћење се даје свим или појединим општинама, у зависности од критеријума које је законодавац узео у обзир приликом поверавања ових послова.